

7. Boží charakter - 2. část - Boží pečeť

Prezentováno - 29. října 2016

1:40 Chceme vám popřát **požehnaný šabat!** Přicházíme do dvojnásobného dílu Ducha a rád o tom přemýšlím jako o temnotě, která k nám přichází velmi rychlým tempem, ale Ježíšova náruč se otevírá, aby si nás osvojila (pobrala). Velmi rychle. Říká to něco o tom, jak moc On chce být s námi v tomto konkrétním čase. Modlím se, aby nám během těchto pár hodin bylo odpovězeno na některé z našich otázek o lásce našeho Otce a aby nám bylo požehnáno.

Modlím se, aby do blízkosti přišli andělé a vzpomeňte si, co jsme četli ve Druhé knize svědectví pro ty z vás, kteří jste zde byli. *Druhá kniha svědectví pro církev*, strana 704, andělé vyhledávají ty, kteří mají striktně oddanou mysl (rozhodnou zbožnou mysl) a jsou zaměřeni na Otce a Jeho Syna. A těmto lidem andělé přináší světlo, zdraví a sílu. Potřebujete světlo, zdraví a sílu? Já to teda určitě potřebuji ☺ A tak se tedy modlím, abychom byli, jak ona sama (EGW) říká, v rozpoložení striktně oddané mysli. Ne proto, že si chceme zasloužit jakoukoli zásluhu, ale jednoduše proto, že milujeme Ježíše a chceme být s ním.

Opravdu se těším na to, o co se dnes večer podělíme, také na setkání, která budeme mít zítra, a na křest, který zítra budeme mít. Takže se těším na velmi naplněný společný čas. Pokud jste schopni, můžeme si pokleknout a budeme se modlit.

Náš Otče v nebi, jaká je to radost, že k tobě můžeme přijít ve jménu Pána Ježíše a vědět, že jsme přijímáni v Milovaném. Že jsi nás miloval věčnou láskou a že jsi si nás přitáhl milující laskavostí. Děkuji ti za tvůj sobotní den. Jak říkával starší James White, požehnaný přítel Šabat (Sobota). Že Duch Ježíšův bude s námi. Otče, hladovíme a žízníme po spravedlnosti. Máme své každodenní boje, věci, se kterými zápasíme, ale Ty víš, jaké jsou, a modlím se za všechny ty, kteří dnes večer přišli s těžkým břemenem, abys z nich to břemeno zvedl a aby byl zjeven Kristus a to Ten ukřižovaný a my bychom z tohoto místa odešli s radostí z evangelia, že je to opravdu dobrá zpráva a že nás tak moc, velmi miluješ. Dej mi prosím slova, abych promluvil a byl s těmi, kteří se k nám připojují prostřednictvím živého přenosu, a později s těmi na YouTube, aby také mohli cítit Ducha, kterého zde dnes večer zažíváme. Děkujeme Otče ve jménu Ježíše. Amen.

Mluvíme už posledních pár dní o Pentagonu lží a mluvili jsme zde o pěti konkrétních bodech a já uvedu jen rychlý přehled pro ty, kteří zde nebyli.

Základ Pentagonu lží je založen na dvou velkých bludech. Kniha *Velký spor*, strana 588, říká, že prostřednictvím dvou velkých bludů - nesmrtnosti duše, která vede ke spiritualismu a posvátnosti neděle, dostane Satan lidi na svou stranu. Vidíme, že nesmrtnost duše vytváří spirit(ual)ismus, což je zduchovňování Božího slova. V učení, kdy Bůh říká, že jistě zemřete, tak satan říká, že zajisté nezemřete, a že když lidé umírají, tak ta smrt znamená život v lepším životě. Mění to význam. On ten termín zduchovňuje. Nebo, že šabat je jakýsi duchovní odpočinek. Pokud máte Ježíše, máte každý den šabat. Toto je proces zduchovňování. Nebo, že když se hovoří o Ježíšově příchodu, máme některé lidi, kteří říkají, že Ježíš již duchovně přišel v roce 1914. Toto je proces zduchovňování.

Prostřednictvím spiritismu a posvátnosti neděle, což je arogance člověka převrátit Boží slovo a uctívat Boha, když on se rozhodne Boha uctívat, tak prostřednictvím těchto dvou principů je vytvořen zbytek Pentagonu lží. Prostřednictvím nauky o trojici, která ničí osobnost Otce a Syna, která ničí ten skutečný vztah, jenž je jakýmsi modelem pro zbytek vesmíru – modelem jak bychom měli žít. Z původního vztahu podřízenosti/nadřízenosti skrze požehnání, ochranu, poslušnost a úctu se to změnilo na spolu-rovnost, ve které panuje vzájemný obdiv.

Je to zcela jiný systém, a ten ničí naše chápání Božího charakteru a Zákona, který zase je přepisem Božího charakteru. Když je Boží charakter změněn v trojici, potom se mění Boží zákon, a tedy i smlouva, kterou jsme přiváděni zpět k Zákonu, protože jak se říká v Židům 8, že On napíše Svůj Zákon do našich srdcí. Abychom měli Jeho zákon napsaný na naše srdce, musíme vědět, co je Jeho zákon, což znamená, že musíme vědět, jaký je Jeho charakter.

Mluvili jsme o každém z těch čtyř bodů, a jak jsem říkal již na začátku, přemýšlel jsem o své zkušenosti, jak jsem přišel do učení o Otci a Synu a na to, jak jsem si představoval, že se vidím na vrcholu kopce při pohledu na vězení s maximální ostrahou a že jsem v tom vězení předtím byl, ale podařilo se mi uprchnout, ani jsem nevěděl jak. Tohle je to vězení. Jednalo se o systém, který navrhl Satan pro hříšníky, kteří hledají Boha prostřednictvím Písma. Chtěl je chytit a polapit a zabránit jim v přijetí věčného života. Je to mistrovské dílo podvodu. Viz kniha *Velký spor*, strana 561 - a toto je systém, který nepřítel rozvinul. Mnoho, mnoho lidí bude kvůli tomuto pětiúhelníku či pentagonu ztraceno a mnoho, mnoho lidí si ani neuvědomuje, že jsou v tomto systému uzamčeni.

Jak se nyní blížíme k vrcholu, již jsme udělali jednu prezentaci na téma Boží charakter, takže pokud jste neslyšeli některou z předchozích prezentací, zvu vás, abyste se podívali na DVD nebo na YouTube o něco později, protože nyní budeme hovořit o některých bodech, které mohou být kapku nové, ale mohu říci s radostí, že důkazy o tomto tématu hovoří hojně.

Mluvili jsme tedy o Božím charakteru, a je zde řada bodů, které musíme zmínit. To znamená, že Ježíš řekl v Janovi 14:9: „Pokud jste mne viděli, viděli jste Otce.“ Duch proroctví říká, že Ježíšův pozemský život dokonale odhaluje Boží charakter. Pokud jste viděli mne, viděli jste Otce. Když se podíváme na Ježíšův charakter - Jeho milosrdenství, Jeho lásku, Jeho trpělivost, Jeho Milost, Jeho kárání mluvené se slzami, uzdravení, neopomenutí nikoho ve vesnicích, kde mu byli otevřeni, kde je mohl uzdravit a mluvit jim evangelium - to je charakter Otce zjevený skrze Jeho Syna.

Když se díváme na charakter Ježíše, musíme si položit otázku. Je skutečně stejný včera, dnes i navždy? Je charakter Ježíše zjevený v evangeliu, ten stejný Ježíš, který stál před Jozuem s taseným mečem? Je to ten samý Ježíš? Co tam dělá s mečem v ruce? Co to znamená? Je to ten stejný Ježíš, který dohlížel na zničení Sodomy a Gomory? Je to stejný Ježíš? Nebo když přišel sem na Zem, skryl nějakou část sebe sama, abychom skutečně nepoznali tu temnější stránku Božího charakteru? To je otázka, kterou si musíme položit.

Druhé místo je odkaz, když Ježíš řekl: „přikázání svého Otce jsem zachoval.“ Mezi Otcovy přikázání patří i přikázání, které říká: „nezabiješ“ a jak nám říká Duch proroctví, Boží zákon je přepisem Božího charakteru. Jde-li o přepis charakteru Boha, potom říká nám Bůh, abychom dělali věci, které On není ochoten dělat. Říká nám Bůh: „Nebudeš zabíjet, no, ale já to musím dělat, abych vás všechny udržel v souladu?“

To jsou dva hlavní body, o kterých jsem začal uvažovat při řešení tohoto tématu. Jedna z věcí, kterou jsme si, myslím, řešili, když jsme se dívali na předmět smluv, bylo to, že když čteme Starý zákon, že když jsme posluchači Zákona a nikoliv činitelé Zákona, tak když se díváme do Zákona, díváme se do zrcadla a to, co čteme v tomto zrcadle, je náš vlastní charakter, naše vlastní přirozenost.

Nyní se chci podívat do Římanům 1 a chceme to pochopit. Pozorně sledujte, jak se odehrává tento proces. Římanům 1: 19-20 nám říká:

„19 Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil. Jeho neviditelné znaky - jeho věčnou moc a božství - lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle...“

Co bylo dílo, které bylo stvořeno a které jasně zjevovalo Boha a Jeho Syna? To, co bylo vytvořeno k Božímu obrazu, a tím byli Adam a Eva. Boží charakter (povaha) je jasně zjeven ve vztahu muže a ženy, Adama a Evy. To je jeden z důvodů, proč nám to Bůh dal. A říká: „Nemají tedy výmluvu.“

Verš 21-23:

Ačkoli Boha poznali, nectili ho jako Boha. Místo aby byli vděční, propadli ve svých myšlenkách marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. Prohlašují se za moudré, ale jsou blázní. Slávu nesmrtelného Boha vyměnili za pouhé obrazy smrtelného člověka, ptáků, zvíře i plazů.

Vidíme tedy přirozenost člověka, který obrací své chápání Božího charakteru. Má tedy jiné vnímání a Boží zákon tuto zkaženost zachycuje. Takže když je člověk posluchač Božího zákona, vidí svou vlastní tvář. On si ale myslí, že se dívá na Boha, protože Bible říká, že ti, kdo snědí ovoce, tak budou jako bohové, kteří znají dobré a zlé. Takže když se do Božího zákona díváte jako tělesný člověk, spatřujete svou vlastní tvář, a co tam vidíte? Někoho, kdo je násilný, někoho, kdo je pomstychtivý, když je někdo podrážděný, tak ho rozdrťí, vyhladí, zničí. To je to, co čtete v Bibli, když se díváte z pohledu Staré smlouvy a Zákon vám to odrazí/promítne zpět. Toto je ten princip, ale když přicházíme ke Kristu, když přicházíme v Nové smlouvě, spatřujeme něco úplně jiného.

Dříve jsme četli jisté prohlášení, které je velmi, velmi důležité a tím je ochranná bariéra. Bůh disponuje jistou ochrannou zdí a Ellen Whiteová říká: Bylo mi ukázáno, že Boží soudy nepřicházejí přímo od Boha, ale tímto způsobem: On bude varovat, bude radit, bude prosit a znovu a znovu a znovu a když někdo absolutně odmítá poslouchat, co mu Bůh říká, říká, že už nepříkáže svým andělům, aby je chránili, a stahuje svou zeď ochrany. Tohle je místo, kde někteří lidé začínají být zmatení. Oni říkají, že vy říkáte, že Bůh není spravedlivý, že Bůh lidi netrestá. Ano, když stáhne své anděly z ochrany. Napadá vás jakýkoli rodič, který varuje své dítě, aby nechodilo touto cestou, aby nedělalo tohle a nakonec dovolí svému dítěti dělat věci, které by chtělo dělat, aniž by je přitom nezastavil, a přitom ví, že to dítě může ukončit svůj život a některé z nich to taky udělají. Kolik utrpení takový rodič prožívá. Obrovská agónie a přesto ta láska vyžaduje, aby byli propuštěni či vydáni, aby si šli svou vlastní cestou. Tomuto principu tedy rozumíme.

Zeď nebo plot ochrany. Existuje mnoho, mnoho textů, na které bychom se mohli podívat, pokud jde o to, jak Bůh uvolňuje tohle ochranné ohrazení. Podíváme-li se na 2. Samuelovu 6:8, vidíme tento princip na příběhu, který je pro mnoho lidí matoucí. Vzpomeňte si na příběh Uzy, když položil ruku na archu a bum, byl okamžitě mrtvý. Co se stalo? No, Bible vám říká, co se stalo. 2. Samuelova 6:8:

[NBK06] David byl nešťastný, že se Hospodin na Uzu tak prudce utrhl. Proto se to místo dodnes jmenuje Perce-uzy, Uzova trhlina.

Co to znamená, „utrhl se na Uzu“? Slovo „utrhnout, obořit“ znamená udělat díru ve zdi. Uza udělal to, co bylo nevhodné. V Duchu proroctví se říká, že Uza se zmocnil archy ve stavu frustrace a zlosti. Dotkl se toho, co je svaté. Bůh okamžitě stáhl ochranu andělů. Satan vešel přímo dovnitř a zabil ho. Bác. To je to, co říká, „utrhl se na Uzu“, protože Duch proroctví říká: Viděla jsem, že Boží soudy nevycházejí přímo od Pána, ale tímto způsobem a my známe ten princip, toto je princip, kterým se tyto věci odehrávají. V tomto textu tedy vidíme, že Pán učinil trhlinu. On otevřel tu ochrannou bariéru. Uza byl varován, bylo mu řečeno, on to věděl, rozuměl tomu, neměl se těchto věcí dotýkat. Pochopil tento princip, ale v hněvu to udělal a zaplatil za to cenu. To je to, co vidíme. Toto je jeden příběh.

Nyní se chci podívat na některé další principy v písmech a znovu pro ty, kteří jsou pozadu, podívejte se na poslední prezentaci, kde jsme probrali několik bodů. Podívejte se na Žalm 78. Chtěl jsem vám ukázat velmi zajímavou pasáž. Mluví o ranách v Egyptě a nezapomeňte, o čem jsme mluvili, existuje pouze jedna síla, Boží moc a že když je ta hůl puštěna či uvolněna, promění se v hada.

Když se Boží moc uvolní/pustí do rukou Satana, stane se hadem. Tato hůl se proměnila v hada, ale byla to hůl, kterou Mojžíš používal k tomu, aby činil znamení a zázraky. Byla tak uvolněna Boží moc a Satan mohl tyto činnosti provádět. Vidíme to ve verši 47-48:

Jejich révu zničil krupobitím a jejich sykomory mrazem. Jejich dobytek vydal v plen krupobití a jejich stáda moru.

Všimněte si, jak se říká „vydal jejich dobytek“. Co to znamená? Pustil to, vzdal se toho.

(B21) na jejich dobytek palčivý žár.

Nyní čteme verš 49:

Seslal na ně svůj planoucí hněv, zuřivost, rozhořčení a soužení -- komando zlých andělů.

Opravdu? Bůh na ně seslal zlé anděly?

Pokud se ponoříte trochu dále do hebrejštiny, to slovo „seslal“ znamená uvolnit, (pro)pustit. Bůh propustil zlé anděly. Proč propustil zlé anděly? Protože odstranil tu bariéru ochrany. Jak vidíme ve Zjevení 7:1, ti čtyři andělé držící větry, takže vidíme, že Boží andělé mají pod svou kontrolou obrovskou moc a oni mohou tuto moc pustit a uvolnit na Zemi obrovské zničení, protože jim již není přikázáno udržovat tuto ochrannou bariéru, protože tito lidé vystoupili mimo tu ochranu.

Když se podíváme na slovo „hněv“, všimnete si - víte, co slovo „hněv“ ve skutečnosti znamená v hebrejštině? Chci jen nastartovat svoji důvěryhodnou aplikaci „eSword“ a podíváme se na to, pokud ji teda nemá někdo jiný. Žalmy 78:49, takže slovo „hněv“ podle Stronga znamená „nos“. Co to má společného s hněvem? Nos nebo nosní dírka; odtud obličej, rychlé dýchání. Když se rozzlobíte, míváte rychlé dýchání, že? Říká se tam ve vášni nebo v ovládnání, utrpení. Když trpíte, dostáváte rychlé dýchání? Je možné, že překladatelé, kteří tuto Bibli překládali, tak když viděli, že toto slovo má řadu významů, tak si vybrali slovo, které odráží Boha, kterého uctívali. Je to možné? Anebo sem lze vložit slovo „smutek“, že? To by znělo, že „ve Svém planoucím zármutku na ně uvolnil zlé anděly podle jejich vlastní touhy“. Protože když Bůh jakožto Otec je nucen opustit své děti, varuje je, říká jim, že když vystoupíte z mých přikázání, už vás nemohu chránit. Ó, jak jsem vás chtěl shromáždit, jako když kvočna shromažďuje svá kuřátka, ale vy jste nechtěli a přinutili jste mě propustit nepřítel a předat vás tomu, kdo vás chce zničit. Když Ježíš jede na oslu a pohlíží na Jeruzalém, Jeruzaléme, Jeruzaléme, On pláče, protože je musí předat. Ví, že Jeruzalém bude zničen. Když je tedy Ježíš ve velkých slzách a je ve velkém utrpení a má rychlé dýchání v nose, tohle je ta plamennost (prudkost) Božího hněvu, který se projevuje jako zármutek. Ježíš nám zjevuje Boží hněv. Je to v tom slově, takže se musíme na některá z těchto slov podívat trochu blíže. Že propustil či uvolnil zlé anděly.

Bible říká, že kdo že je ničitelem? 1. Korintským 10:10:

Také nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem.

Apollyon, ničitel. To je to, co vidíme, když Bůh uvolní tu ochrannou bariéru.

Ted' vám sem chci jen něco vložit, pokud jde o to, proč na Egypt rány dopadly. Bůh chtěl osvobodit Egypťany od ran a katastrof, moru a meče a hladomorů, které na ně padly. Existoval způsob, jak tomu uniknout. Všimněte si se mnou v Exodu 5, jaké bylo řešení tohoto problému. Myslím, že to budete sledovat za velmi zajímavé, protože se to týká Izajáše 58:12, který hovoří o zazdívání trhlin, čímž je dodržování soboty. Všimněte si ale vzorce, kterého je zde použito v Exodu 5:1:

Potom Mojžíš a Áron předstoupili a řekli faraonovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propuště můj lid, ať mi v pustině slaví svátek.

„Ale nee, zase jeden co zachovává svátky Hospodinovy!“

Ať mi slaví svátky na poušti. Proč Bůh žádá Mojžíše a Árona, aby šli k faraónovi, aby mohli slavit svátky? Co to je za velkou věc? No, pojďme číst dál.

Odpověděl Faraó: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele?

Proč se Mojžíš ptá faraóna, můžeme laskavě odejít? Proč Mojžíš neřekne jen: „Odcházíme, a pokud se nás dotknete, zničíte vás“. Proč to neřekl? "Mám tuhle hůl v ruce a vyhladím všechny tvé vojáky, srazím tě." Ale, tohle začal dělat již před čtyřiceti lety, že? Ale protože někoho zabil, musel na 40 let zmizet na poušť, aby se naučil nedělat to.

Víte, co říká *Duch prorocký* na toto konkrétní téma? Že když Mojžíš zabil Egyptana, Ellen Whiteová říká, že to nebyl Boží plán, aby Izrael dobyl zemi Kanaán válčením. Opravdu, je to to, co říká? Nebylo Božím plánem, aby Izrael dobyl zemi Kanaán válčením, ale striktní poslušností Božích příkázání. To je to, co se tam říká.

Všimněte si, že faraon říká: „Izrael nepropustím!“ Proč Bůh přiměl Mojžíše požádat o faraónovo svolení? Protože kdyby faraón udělil Mojžíšovi povolení, pak by faraon měl prospěch z činnosti, které se věnovali, aby byla zajištěna ta ochranná bariéra Izraele, protože kdyby svátek pořádali, rozšířila by se ochrana také na Egypt, protože k tomu dal svolení faraon. Vidíme ten princip? Bůh se snaží zachránit Egyptany, takže to předkládá jako žádost, konejme slavnost. Dává to smysl i jinak. „Půjdeme a pokud se nás dotknete, jste mrtví“. Myslím, že takhle to děláte ve světě, ale on žádá o svolení. Nyní si všimněte verše 3:

Tedy řekli: Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol, ať jdeme třídní cestou do pustiny a obětujeme Hospodinu, svému Bohu, aby nás nezasáhl morem nebo mečem.

Kdo je „námi“, „aby nás nezasáhl“? Izrael? A co Egyptané? Všechny? Pojďme uspořádat slavnost pro Hospodina, aby nás všechny nezasáhl mor a meč a jelikož faraón odmítl, co se stalo s Egyptem? Dostali mor a meč. Jaká je souvislost mezi konáním svátku a ochranou před morem a mečem? Zdá se vám to zajímavé? Já to považuji za velmi, velmi zajímavé. (MPCZ) Opravovatelé průlomů (zbořenin) – ti, co zadržávají trhliny.

Zde přicházíme k něčemu velmi, velmi zajímavému. Když se podíváte na Rané spisy, strana 33.2. Doufám, že vidíte, k čemu podle mého názoru dochází.

Viděla jsem, že Bůh má dítky, které ještě sobotu nepoznaly a ji nezachovávají. Ony světlo o tom nezavrhly. Na počátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým tak, že vyjdeme a Sobotu (Šabat) budeme zvěstovat ještě plněji.

Plněji? Zajímavé. Proč přichází Duch svatý? Protože představujeme Šabat plněji. Existuje souvislost mezi Duchem svatým, darem Ducha svatého a šabatem plněji. Toto je zajímavé spojení.

Nyní si všimněme, že v Exodu 5:5 se píše:

[Hejčl] Potom faraó pravil: Lidu (toho) jest v zemi velmi mnoho; vidíte, že (ta) chátra vzrostla; čím více (vzroste), popřejete-li jim odpočinku (šabat) od prací.

Duch proroctví nám nyní v knize *Patriarchové a proroci* říká, že Mojžíš se pokusil zahájit v Egyptě reformu Soboty (šabatu, odpočinku).

Další věc, kterou by to mohlo znamenat je, že když Mojžíš žádá o slavení svátku, faraón říká, že jim popřáváte odpočinku neboli šabatu, což znamená, že šabat je spojen se svátkem. Vidíte, že se tam děje možné spojení a že pokud oni pořádají tento svátek, existuje ochrana před morem a mečem. To začíná být opravdu zajímavé. Všimněte si, co se zde říká:

Na počátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým tak, že vyjdeme a sobotu budeme zvěstovat ještě plněji. To rozruší církev i adventisty podle jména.

Kdo jsou tzv. adventisté podle jména (nominální)? Mluví se o tom na začátku doby soužení. V době Ellen Whiteové byli nominální adventisté ti, kteří odmítli pokračovat v kráčení po oné úzké stezce. Zastavili se. Odmítli kráčet vpřed do světla a z té cesty spadli. Takže každý, kdo odmítá kráčet vpřed, absolutně odmítá poznat Otce a Syna, a padá z té cesty. Ve své víře se stali nominálními. Takže ti, kdo kážou šabat či sobotu plněji, ti rozruší nominální adventisty. Nyní si všimněte, co se tam říká:

protože nebudou moci vyvrátit pravdu o sobotě. V té době všichni vyvolení Boží jasně uvidí, že jsme měli pravdu a vyjdou a vytrpí s námi pronásledování.

Pak ona říká. Všimněte si toho propojení s Exodem 5. Víme, že vyvedení dětí Izraele z Egypta se bude v posledních dnech opakovat, protože sedm posledních ran je opakováním deseti ran v Egyptě, protože první tři rány dopadly na všechny, ale posledních sedm jen na Egyptany a máme sedm posledních ran, které padají. To, co se odehrává v Exodu 5, je tedy lekcí pro nás, na které přišel konec světa, a je zde požadavek, abychom slavili svátek kvůli uchránění před mečem a morem. Říká to:

Viděla jsem násilí (meč), hlad, morovou nákazu a veliký chaos na zemi.

Rozumíte tomu spojení? Proč přichází meč, hladomor a mor? Protože oni odmítli dodržovat sobotu plněji. Proč meč a mor dopadly na Egypt? Protože odmítli zachovat ten svátek. Vidíte souvislost mezi sobotou a svátkem? Toto je spojení, které zde bylo vytvořeno, totiž že vy vcházíte do ochrany. Vidíme vztek u lidí, kteří jsou proti svátkům? Ano, neuvěřitelný. Ona však říká, že nemohli vyvrátit pravdu o sobotě (šabatu), a až přijde pronásledování, nominální adventisté budou pronásledovat ty, kteří přicházejí do soboty plněji a zároveň budou chráněni před mečem a před hladem a morem.

Pak si všimněte, co se dále říká:

Bezbožní měli za to, že to my jsme na ně uvalili tento soud.

Protože kráčíme ve světle Šabatu - Soboty, opravovatelé průlomů (trhlin). Opravili jsme tu trhlinu. Přicházíme do veškeré plnosti šabatů čili sobot. 3. Mojžíšova 26:2–3: „Zachovávejte mé soboty a mějte v úctě mou svatyni.“ Množné číslo. To je to, co říká. Kdekoli uvidíte v Tóře slovo „Šabat-Sobota“, tam je požehnání a zítra si o tom povíme více. V knize *Fontána Soboty Šabatu*, tam zmiňuji všechny ty sedmičkové principy.

Vidíte toto ochranné ohrazení? Nuže, pojďme k jádru věci, tady je pro vás můj návrh. Bůh nyní volá svůj lid, aby pamatoval na Mojžíšův zákon s ustanoveními a nařízenými, abyste mohli vstoupit do tohoto ochranného plotu, který bude chránit před mečem, hladem a morem. Satan ze všech sil pracuje na tom, aby lidi zmátl, aby se nedostali do tohoto ohrazení, aby je mohl zabít. To je můj návrh. Vyzývám vás, abyste si to přečetli v Exodu 5.

Teď vám chci dát trochu více podrobností, jen aby to bylo trochu zajímavější a pak nás to přivede zpět do Božího charakteru.

Toto prohlášení v *Raných spisech*, strana 33, je ve skutečnosti dopisem, který EGW napsala Josephu Batesovi v roce 1847, a který byl vložen do brožury s názvem *Slovo pro malé stádce* a stránka 18 je to na co se díváme. Toto je část vize, kdy byla Ellen Whiteová vzata do nebe a byla vzata do svatyně a do svatyně svatých a spatřila tam zářící sobotu a řekla, že Sobota je slavná.

V originále James White přidal biblické texty k dopisu, který Ellen Whiteová napsala Josephu Batesovi a chci vám přečíst několik textů. Říká: „Viděla jsem násilí, hlad, morovou nákazu a veliký chaos na zemi.“ A pak je tu citát z Ezechie 7:10-19 a potom James White cituje 2. Ezdrášovu 15:5-27. Co je kniha Ezdrášova? Je součástí apokryfů. Proč James White cituje z apokryfů? Přemýšleli jste někdy? Vyhledejte si slovo „apokryfy“ v Duchu prorocství. Udělám to za vás právě teď, 16 MR, str. 34 "Viděla jsem, že apokryfy jsou skrytou knihou a že moudří v těchto posledních dnech by jí **měli** rozumět." Měli byste tomu rozumět, opravdu? Ona na jiném místě říká, že je část apokryfů pálena a spálena, a v tomto kontextu, jak to nejlépe chápu, to znamená očištěno, ta část byla očištěna. Na svých webových stránkách MaranathaMedia.com mám článek, který o tom podrobně pojednává. Existuje jedna kniha apokryfů, kterou mnozí průkopníci citovali, a tou je 2. Ezdrášova a Joseph Bates říká tohle, zejména k 2. Ezdrášově, aby ti, kdo zachovávají Boží přikázání a víru Ježíšovu, tak by měli porozumět této knize. On říká, že to neprospěje nikomu jinému, což je zajímavé.

James White vkládá tento odkaz na 2 Ezdrášovu, v 15. kapitole je odkaz na pronásledování, které přichází na Boží lid v posledních dnech, jako bylo to, co se stalo v Egyptě, a jasně nám říká, že se bude opakovat to, co se stalo v Egyptě. Zajímavé však je, že když si přečtete 2 Ezdrášovu 13, jen o pár kapitol dříve, chci vám přečíst něco, co mi připadá fascinující. Získáte tak několik vodítek o tom, co se stane v posledních dnech. Ve 2. Ezdrášově (v cz 4. Ezdrášově CEP) 13:8-10 je napsáno:

Potom jsem viděl, jak se všichni shromáždili proti němu [to jest Synu člověka] aby jej přemohli, velice se báli, přesto však se odvážili začít boj. A hle, když viděl útočit blížící se množství, nepozdvihl svou ruku, ve které nedržel kopí ani jiný válečný nástroj, ale – jak jsem viděl – vypustil z úst jakoby ohnivý vítr, ze rtů mu vyšlehl plamenný dech a jazykem vypouštěl jiskry a bouři,“ [Toto odkazuje na Božího Syna.] „až se to všechno dohromady smíchalo; tento ohnivý vítr a plamenný dech i množství bouře. To vše spadlo najednou na to množství lidí připravené k boji a všechny spálilo, a v tu chvíli nezbylo z onoho nespočetného množství nic než jen prach a zápach kouře, když jsem to uviděl, pojala mne hrůza.“

Jaký je výklad toho, co viděl? Dovolte mi, abych vám to přečetl o něco dále ve verši 37–38. Říká to tohle, mluví Bůh:

Můj Syn pak potrestá pronárody, které proti němu vytáhly, za jejich bezbožnosti. Ty je zachvátí jako bouře. Pro své zlé smýšlení budou sami vydáni trýzni podobné plameni. Bez námahy je zničí svým Zákonem, který se podobá ohni.

Chápete, jak budou ničeni bezbožníci? Bez meče, bez zvednutí ruky. Co je tím mečem, který má Ježíš a který vychází z Jeho úst? Je to Boží slovo a je to Zákon. Zde se říká: „Zákonem, který je mi podobný“. Zákon, který je odrazem Božího charakteru. Tento Zákon přijde a oni budou trýzněni svým hříšným životem.

Musíme si položit otázku. Když Ježíš umíral na kříži, on trpěl smrt bezbožných. Pokud se chystá zaplatit cenu za hřích, určitě musel zakoušet smrt bezbožných. Když vidíme Ježíše viset na kříži jak říká: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, Co Ježíš prožívá? Odloučení od Otce kvůli našim hříchům, které na něm spočívaly. Ve svém duchu byl trýzněn hříchem. Vina, úzkost, zármutek, hrůza hříšnosti ho mučili. Duch prorocství říká, že jeho duchovní utrpení bylo tak velké, že jeho fyzické utrpení bylo téměř jako by to nic nebylo. Lidé mluví o tom, že se Bůh pomstí tím, že lidi zaživa upálí v plamenech.

To není nic ve srovnání s utrpením, které pocítí bezbožní, když je jejich hříchy budou trýznit kvůli zlovolnosti, kterou páchali na Bohu. Jejich fyzické utrpení se jim bude zdát téměř jako by to nic nebylo. Takže nedělejme si legraci, že peklo nebude pekelný zážitek. Bude to peklo. Důležitou věcí, kterou musíme pochopit, je, jak k tomu dochází a co způsobuje utrpení. To není Bůh sám, kdo to utrpení způsobuje. Jeho zákon se nemění. Je neměnný. Je spravedlivý, je svatý, je správný, je dobrý, a když Bůh odhalí plnost svého zákona, tak ukáže čistotu Svého charakteru, pokoru, trpělivost, lásku, která byla věnována lidem, kteří se však zcela obrátili proti Němu. To je bude mučit a to je přesně to, co nám říká 2. resp 4. Ezdrášova. Říká se tam, že nezvedne meč, ale z Jeho úst vyšlehnou oheň.

Všimněte si v Jeremiáši 5:14:

Proto takto praví Hospodin, Bůh zástupů: Protože jste mluvili toto slovo, hle, svá slova učiním ve tvých ústech ohněm a tento lid dřívím a stráví je.

Toto je meč, který vychází z Kristových úst. On mluví slova svého Otce a jak ta slova vycházejí, tak jsou jako planoucí dech. Boží slovo je jako oheň. Oheň v duši. A pro ty z nás, kteří fungujeme na principu Otce a Syna, tohle je něco, čemu musíme rozumět, pokud jde o zdroj a kanál, máme totiž viditelné a neviditelné. Když budou bezbožní zničeni, tak tam bude viditelný oheň, kterým je Boží slovo, je to ten Zákon, který zasáhne duši a ta duše bude v jednom ohni kvůli hříšnosti bezbožných, kvůli jejich zkaženosti. U různých lidí ten oheň bude jiný. Jak říká *Duch prorocký*, někteří zemřou během chvíle, jiným to bude trvat několik dní a to kvůli jejich hříšnosti a vzpouře proti Bohu na nebesích. Kdo jsou ti, kteří budou trpět nejvíce? Kniha Lukáše nám říká, že ti, kdo znali vůli svého Pána a neudělali to, budou biti mnoha ranami (L 12:47). Kdo ji však neznal a učinil něco, co si zaslouží rány, bude zbit méně.

Bible jasně ukazuje, jak bude bezbožný potrestán a není to svévolné. Není to Bůh, který prochází záznamy a říká: Dobře, ty si zasloužíš oheň o teplotě 6000 stupňů po dobu čtyř dnů. Na tom není nic svévolného. Je to zcela regulováno hříšností té duše a pocitem viny, který ona cítí. Když tehdy umírali, co bylo to, co zabilo Ježíše? Byly to hřebíky v Jeho rukou? Bylo to zlomené srdce kvůli odloučení od Boha, to je to, co Krista zabilo. On zemřel ještě dříve, než ho zabila ta zranění. Když budou ti zlí mrtví kvůli své vlastní zkaženosti a hříšnosti, teprve pak přijde ten viditelný oheň, zpopelní je a spálí. Princip neviditelný-viditelný. Božský vzorec vás učí, jak tohle bude fungovat.

V Ezechielovi 28 se píše, že Bůh zprostřed Lucifera vyvede oheň. Co je to za oheň? Je to utrpení a pocit viny, že on věděl, že se odvrátil od Boha, který je láska, a že den co den zabíjel Jeho Syna. Když se z Boží hole stane had a je používána podle Satanovy vlastní vůle, on bude mučen svým vlastním svědomím, podle Božího slova dnem i nocí po dlouhou dobu, dokud nebude nakonec pohlcen. Takovýmto způsobem Bůh zničí bezbožné. A pak přijde ten fyzický oheň a spálí je.

Znovu, ta oběť beránka na každý den vám řekne tohle. Když byl ten beránek zabit, byl uchopen. Co musel hříšník udělat? Musel svojí plnou váhu lehnout na beránka a někdy rozdrtit beránkovy kosti. Toto je symbol trýzně (utrpení) duše. Pak nůž, který řeže, to je ukončení života kvůli té trýzni. Až bude beránek mrtvý je vložen do ohně na oltář. Je to jasně odhaleno. Dává to smysl?

Na smrti bezbožných tedy není nic svévolného. Mnoho lidí říká, takže Satan zničí sám sebe? Ano, zničí se skrze svoji vlastní hříšnost při pohledu na Boží zákon. Zákon Boží ho usvědčuje z jeho hříšnosti a není tam nic, co by ho před jeho vinou přikrylo. Kristus už to dále neponese.

Uvědomujete si teď, a to platí pro každého z nás, že Kristus nese velkou část naší viny a našeho zármutku?. On to nese za nás. V každém jejich soužení měl soužení i on. Ale na konci už to za nás neponese, tedy za ty, kteří se od Něho odvrátí a on to zcela pustí. Veškerá ta hříšnost bezbožných padne na ně a stráví (pohltní) je. Tohle já považuji za spravedlivé. Považuji to za zcela spravedlivé a v souladu s Božím zákonem a s Božím charakterem.

Na tom není nic nespravedlivého a nic se za tím neskrývá. To je to, co říkám, totiž že ta agónie, která je popsána v tom, co já popisuji, je mnohem horší než to, co popisují ostatní lidé, protože Ježíš trpěl více svým duchovním utrpením než svým fyzickým utrpením.

Nuže samozřejmě teď nemluvíme o tzv. věčně hořícím pekle. Adventistické peklo není tak horké. Ono trvá nejméně jen pár dní nebo dva týdny maximálně. Ale přesto, musíme vzít v úvahu tohle: Dělá to násilí Písmu, když se říká, že Bůh dá své děti na grilovačku a pozoruje je, jak křičí a sténají a křičí a pak řekne „moje spravedlnost je uspokojena“. Toto v Bibli nečtu. Já se nedívám „staro-smluvně“ do Zákona a hledím na svou vlastní tvář. Když tyto věci čítávám, tak už vidím v Písmech něco jiného.

Chcete se podívat na trochu víc? A co třeba potopa? Koukneme na toto téma? Genesis 6:13. Berte Bibli tak, jak se to tam píše. Je tolik věcí, o které se musím podělit. Doufám, že budeme mít čas. Genesis 6:13 (JB):

Bůh řekl Noemovi: „Nadešel konec veškerého těla, rozhodl jsem tak, neboť kvůli lidem je země plná samého násilí a já už je brzy ze země odstraním.

To je docela jasné, že? Země je plná násilí, takže i já (Bůh) budu násilný. Říká se to tam, že? Pojdme si o tom přečíst trochu pečlivěji.

Nyní se vraťte k verši 11. (MPCZ) Ten říká, že „A země byla před Boží tváří zkažena“. Víte, že slovo „zkažena“ ve verši 11 je přesně to stejné slovo jako „zničit“ ve verši 13, říká tedy [Sicher] „I byla zkažena (zničena) země před Bohem a země byla plná násilím.“. Verš 12 [Sicher]:

A viděl Bůh zemi a hle, byla zkažena [byla zničena], neboť zkazil [zničil] každý tvor svůj způsob [života] na zemi.

Je to stejné hebrejské slovo. Bůh říká, že Země se sama zničila ve své vzpouře proti nebeskému Bohu. Potom tedy vidíme, že Bůh bude trestat hřích hříchem. Už to nebude zadržovat.

Chci vám přečíst citát z brožury *Kristův předpotopní kříž*. Zvu vás, abyste si to přečetli. Velký spor, stránka 402. Tento citát se mi opravdu líbí, protože uvádí čtyři události v historii tohoto světa. Jedna je potopa, jedna je Sodoma a Gomora, jedna je zničení Jeruzaléma a druhá je konec světa a EGW všechny spojuje dohromady, jako že jsou úplně stejné. Tohle EGW říká. Přečtěte si to pozorně.

Lidé nemohou beztrestně odmítat varování, která jim Bůh milostivě posílá. Bůh varoval lidi v době Noeho a jejich záchrana závisela na tom, jaký postoj k poselství zaujmou. Protože výstrahu odmítli, Bůh odňal hříšnému lidstvu svého Ducha a lidé zahynuli ve vodách potopy.

Co udělal Duch Boží? Byl stažen. Toto je podivný čin Boha. Izajáš 28:21, víte, když se říká Boží podivný čin, víte, co znamená slovo „podivný“ v hebrejštině? Znamená to odvrátit či otočit se. Mnoho lidí mluví o Božím podivném činu, kde Bůh se rozzlobí a rozbíjí. Ne. Božím podivným činem je odvrátit se stranou. On stahuje Svého Ducha. Prostudujte si to, zkontrolujte si to. Uvidíte.

Bůh tedy odtáhne Svého Ducha. Nyní musíme odpovědět na několik otázek a doufám, že máte na mysli nějaké otázky, a pokud jste opravdoví studenti, budete vědět, že kniha *Patriarchové a proroci* nám říká, že sám Satan se třásl ve vodách potopy, takže to nebyl on, kdo potopu uvedl na svět. Správně. Satan chtěl převzít kontrolu nad tou hříšnou vládnoucí rasou a křičel na Boha: Jak se opovažuješ mi je vzít? Nebyl to Satan, kdo tuto potopu přivedl. Musíme tedy pochopit, co se děje, když Bůh odtáhne či stáhne svého Ducha, co se odehrává. Pokračujme ve čtení.

V době Abrahama se Milost přestala přimlouvat za hříšné obyvatele Sodomy, a všechny - kromě Lota, jeho ženy a dvou dcer - zničil oheň seslaný z nebe..

To je na tomto samém principu.

Podobně také v době Pána Ježíše slyšeli tehdejší nevěřící Židé varování z úst Božího Syna: „Aj, zanecháváť se vám dům váš pustý.“

Co je tohle? Je to odvrácení se na stranu. Váš dům je vám ponechán pustý. Čtete dál.

Při pohledu do závěrečného období lidských dějin prohlásil věčný Bůh o lidech, kteří „lásku k pravdě nepřijali, aby spaseni byli“, že „pošle jim Bůh mocné dílo podvodů...“

Co rozumíme pod „pošle jim“? Umožňuje jim klamat samy sebe. To je to, co to znamená.

...aby věřili lži, a aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost“. Když odmítají učení jeho slova, Bůh jim odjímá svého Ducha a ponechává je na pospas bludům, které mají rádi.

Toto je princip, který funguje ve všech čtyřech příbězích - potopě, Sodomě a Gomoře, zničení Jeruzaléma a konci světa. Čili jsou to čtyři docela významné příběhy, ze kterých lidé „vymáčknu“ mnoho, aby dokázali, že Bůh lidi ničí svou vlastní péstí.

Musíme si položit tu otázku a podívali jsme se na tamtu pasáž včera večer a je na stránce Velký spor, strana 652. Abychom mohli odpovědět na tuto otázku, musíme si vždy pamatovat tento citát.

Tajemství kříže vysvětluje všechna ostatní tajemství. Ve světle, které září z Golgoty, vypadají Boží vlastnosti, které v nás vzbuzovaly strach a posvátnou bázeň, krásné a přitažlivé.

Zachytili jste to? Ve světle kříže se tyto příběhy, které se nám zdají zastrašující, zdají být krásné a atraktivní. Co tedy vidíme, že k čemu dochází? Jak tedy kříž - a proto jsem nazval tohle *Kristův předpotopní kříž*, když se podíváme na 18. žalm, chci, abyste si něčeho všimli. "Když mě budete hledat celým svým srdcem, pak mě najdete." Když ke mně přišel můj nebeský Otec a řekl: „Nechci, aby něco přišlo mezi tebou a mnou. Chci jen, abys věděl, kdo jsem“, to mě přivedlo na cestu k poznání mého Otce. Věděl jsem, že můj Otec v nebesích není nějaký zabiják, ale neuměl jsem to dokázat. Ale Bůh, kousek po kousek, jak skládáme kousíčky, odpovědi přicházely a zdi jsou hotové. Je prokázáno, že je pravda, že to Satan navlékl na Boha své vlastní atributy.

Žalmy 18, cituje Ellen Whiteová a mám to v brožuře, můžete si to tam přečíst, ona cituje verše 5-7 (B21):

Provazy smrti mě obklopily, svým proudem mě strhla záhuba, provazy hrobu mě ovinuly, osidla smrti mě dostihla. Vzával jsem Hospodina ve své úzkosti, ke svému Bohu křičel jsem - on ve svém chrámu slyšel mé volání, až k jeho uším dolehl můj křik.

Toto popisuje kříž. Je to popis kříže. Verš 8:

Zem se třásla, zem se chvěla, základy hor se pohnuly, před jeho hněvem se roztřáslý.

Vzpomeňte si, když byl Kristus na kříži a země se otřásla. Toto popisuje tamtu událost. Pak zde dostaneme několik zajímavých popisů, protože to je všechno popis kříže.

Verš 9:

Dým se valil z jeho chřípí, stravující oheň z jeho úst, plamenné blesky z něj vyšlehly.

Kde tohle vidíte na kříži? Kde je vyšlehnutí ohně na kříži? Když Ježíš zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, to Boží Slovo bylo jako oheň sestupující na Krista a mučilo Jeho duši. "Bože můj, proč jsi mě opustil?" To je to, o čem se tu mluví, příběh kříže. Kde jinde vidíme padat ohnivé uhlíky? V příběhu Sodomy a Gomory. Je to také příběh kříže? Zvu vás, abyste se na to podívali.

Verše 10 a 11:

Nebe rozřítal, sestupuje, pod nohama černý mrak!. Cheruba zapřáhl, rozletěl se, vznesl se na křídlech větrných.“

Přišli jsme k verši 12:

Závojem tmy jak skryší obklopil se, mrak temný deštěm byl jeho stan.

Nyní tady máme jiný jazyk. Mluvíme o vodě a mracích, vše v řeči kříže.

Verš 13 (JB):

záře před ním zažehla krupobití a řeřavé uhlí.

Odkazy na rány v Egyptě. Je tu zde narážka. Pak vidíme ve verši 16 (JB):

A ukázalo se dno moře, odhalily se základy světa, když zaburácela, Jahve, tvá hrozba, když zadul dech tvého chřípí.

Koryta řek byla obnažena. To je celé jazyk kříže. Jak tedy uděláme spojení? Když Ježíš prosí své děti a to je to, čemu musíme rozumět, Kristus je Boží moc. Je to Kristova moc, která je v každém člověku na této planetě. Neexistuje vrabec, který by spadnul na zem, aniž by o tom Ježíš nevěděl. V každém jejich soužení měl soužení i on. Po smrti všech těchto předpotopních lidí Kristus zakusil soužení kříže, protože od nich musel být oddělen a oni toto oddělení předvedli.

Nyní tu máme další věc, kterou musíme zvážit, a chci vám to přečíst. Něco k přemýšlení. Když Ježíš zemřel na kříži, říká se, že země se otřásla. Když Ježíš učinil existenci světa slovem a když rozkázal, tak ten stál pevně, takže celý svět drží pohromadě hlasem Božího Syna. Pokud jde o to, můžete se na to podívat podrobně, jak pomocí „vibrací“ jsou atomy drženy pohromadě, pomocí „vibrace“ hlasu Syna Božího. Jejich linie vyšla po celé zemi, jsou to slova až do konce světa. To je to, co říká.

Všimněte si tohoto:

Andělé se zděšením sledovali Spasitelův zoufalý zápas. Zástupy nebešťanů si před strašlivým pohledem zakrývaly tvář. Neživá příroda vyjadřovala soucit s ponižovaným umírajícím Stvořitelem.“ [DA 753] {TV 484.2}

Snažila se soucitně s Kristem neživá příroda v době potopy? Dělala to, co usiloval držet Kristus, a On nechtěl uvolnit to, co vůči nim cítil. On to už nedokázal vydržet. Stvoření, opět v principu viditelný a neviditelný, tento stvořený svět odhaluje Kristova utrpení ve všech těch chem trailsech a toxicitě a škodách a Monsanto a všech těch věcech, vidíme tam trýznění a utrpení Ježíše Krista. Celé stvoření sténá a trápí se, protože je zjevením Kristova kříže.

Proto Kristus měl na hlavě trnovou korunu, která představuje utrpení stvoření. Vidíme to spojení? Když se tedy ty vody uvolňují a vylévají, ony odrážejí Kristovo utrpení. Vidíte tu souvislost, že Kristus trpěl?

Vyzývám vás, abyste si to pečlivěji prostudovali. Další věc, která je zajímavá a o které jsem přemýšlel, je, že zдалipak není to neživé stvoření odrazem Kristovy osoby, protože o tom musíme přemýšlet a já o tom hodně přemýšlel. Díval jsem se včera, když jsem kráčel, nějaký mrtvý lísteček se takhle snášel k zemi a myslel jsem na to, jak je řečeno, že když Adam spatřil, jak ze stromu spadl první list, on plakal víc, než rodiče pláčou kvůli svým mrtvým dětem. Není to úžasné? Protože ten list představuje Kristovo utrpení. Jeho utrpení skrze stvoření. Protože právě dnes musel být Kristus svědkem - vraždy mnoha lidí, znásilnění mnoha žen, zneužívání mnoha lidí. Musel se na to všechno dívat a dnes byl v agónii. Jeho agónie nikdy nekončí. A tak listy ze stromů padají jako znázornění utrpení a agónie, kterou Kristus prochází. Je mi tedy velmi jasné, že když byl Boží duch stažen, když Bůh odvrátil svou tvář, že Kristus ta Boží moc, tehdy to skrze stvoření začalo odhalovat Kristovo utrpení a to způsobilo propadnutí vod na Zemi, aby to odhalilo utrpení. Co udělali předpotopní lidé? Utopili Kristova Ducha. Odmítli ho poslouchat, a jak ho topili, ten stvořený svět odrážel to, co oni dělali, a tak se utopili.

Co se stalo se Židy, když pověsili Ježíše na kříž? Byli pověšeni na křížích. Došlo jim dřevo. Více než milion z nich bylo zabito. Nemohli najít další místa, kam je pověsit, to vše kvůli tomu, co mu udělali. Jak soudíte, tak budete souzeni. Pověsili Krista na kříž. Jeho krev ať padne na nás a na naše děti! Taky to tak bylo. Takže trpěli.

Pokud jde o zničení Jeruzaléma. Musíme se zamyslet nad dalším principem. Říká, že satan byl přinucen k tomu, aby žil uvnitř soupeřících/válčících prvků. *Duch proroctví* také používá slova „soupeřící prvky“ k označení zlých andělů. Myslíte si, že všichni zlí andělé jsou vždy poslušní satanovi a dělají vždy, co satan chce, protože ho mají rádi? *Duch proroctví* říká, že oni se navzájem nenávidí. Drží spolu jen kvůli své nenávisti ke Kristu. Myslíte si, že když Bůh úplně stáhl svoji ochranu ze Země, že možná někteří andělé nedokázali vzdorovat a Satan jim přikázal, aby to nedělali. To vidíme na Titovi, když římským vojákům řekl, aby se nedotkli jeruzalémského chrámu, ale oni se mu vzepřeli a stejně to udělali. Zapálili ho ve svém vzteku a ve své agresi. Myslíte si, že ta vzdorovitá, vzpurná povaha Satana by se mohla projevit v jeho vlastních andělech a že by to stejně mohli udělat? To je třeba vzít v úvahu.

Myslíte si, že když Bůh odtáhl svého Ducha, že stvořenému světu mohlo být dovoleno odrážet tu chaotickou satanovu mysl, takže už neměl kontrolu, ale teď že stvoření odráželo satanovu vlastní násilnou, chaotickou povahu. To je vše, co je třeba vzít v úvahu, ale víme jistě jednu věc, že Bůh stáhl svého Ducha a oni trpěli a nakonec zahynuli.

Ještě jedna myšlenka, o kterou se s vámi chci podělit. Je to odkaz na to, když Ježíš stál před Jozuou se svým mečem v ruce. Co je to za meč? První věc, kterou chci, abyste udělali, je vyhledat slovo „meč“ v hebrejštině. Je to velmi, velmi zajímavé. Vyťukáte „meč“ a první výskyt uvidíte, že jsou ty plamenné meče andělů, kteří hlídali cestu ke Stromu života, a znovu bych vám připomenul, že jsme tu pasáž úplně nepochopili, co to znamená střežit cestu ke Stromu života. *Duch proroctví* říká, že byly lehké jako třpytivé meče. Nebyly to ocelové meče, byly to meče ze světla. Když vyhledáte slovo „meč“ v hebrejštině, znamená to mezi jinými sucho. To mě podrž, jak slovo „meč“ souvisí se slovem „sucho“? To je zajímavé, že?

Chci, abyste přemýšleli o tomto příběhu. Když Ježíš přišel do Jeruzaléma, přichází k tomuto fíkovníku a na fíkovníku není ovoce, a co udělá? Prokleje ho. Z Jeho úst, ten meč vychází z Jeho úst. Prokletý buď. Další den jdou kolem a co se s tím fíkovníkem stalo? Uschl. Zažil sucho. Byla z něho vysáta veškerá voda. Odejmutí/odnětí/stažení Ducha. Není zajímavé, že když byl Ježíš na kříži, tak řekl: „Žízním“. Myslíte si, že mluví pouze o fyzické vodě, nebo je to meč slova Božího, který do něj vstupuje, když je Duch odnímán? Vidíte to propojení?

Vidíme, že to slovo „meč“ znamená „sucho“. Kristus je ten vinný kmen a my jsme ratolesti, a když jsou ratolesti odpojeny od kmene, zažívají sucho. Duch je stáhnut. Duch jim již není k dispozici a jsou ponecháni svým vlastním plánům. Čili toto je meč, který Kristus používá.

Chci vám ukázat a dříve jsme o tom mluvili, jak Kristus používá svůj meč. Matouš 23:38. Takto Kristus používá Svůj meč. A opět, to slovo, které se zde používá, souvisí s odebráním vody. Matouš 23:38 (Zilka), řekl:

„Hle, váš dům vám jest zanechán opuštěný.“

Co je to opuštěný? Prázdnota, voda je odsáta pryč. Tohle je meč. Kristus používá Svůj meč. "Hle, váš dům vám teď zůstane pustý." Stahuji svého Ducha, protože ve verši 37 říká:

"Jeruzaléme, Jeruzaléme, ty vraždíš proroky a kamenuješ ty, kdo jsou k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromážditi tvé děti, jako kvočna shromažďuje svá kuřátka pod křídla, ale nechtěli jste."

Myslíte si, že Ježíš měl zrychlené dýchání nosem, když tato slova vyřkl? On byl v hlubokém zármutku. Tohle je ten Boží hněv a on ze svých úst nechá mluvit meč. Aj, zanechává se vám dům váš pustý.

Tohle pro mě představuje krásný obraz Božího charakteru. Existuje mnoho dalších věcí, které bychom mohli popsat, ale dochází nám čas. Chci jen, abyste přemýšleli o některých z těchto věcí, pokud jde o potopu, zničení Sodomy a Gomory. Ale chci vám na mysli ponechat ještě jednu myšlenku, pokud mohu.

Lukáš 9:54 (CSP). Přemýšlejte o tomto příběhu.

Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom přikázali ohni sestoupit s nebe a zahubit je jako to učinil i Eliáš?”

O jakém příběhu Kristus mluví? Je to 2. Královská 1. Není to 1 Královská 18. Je to 2. Královská 1, když jdou za Eliášem. Posílají za ním ty vojáky. Skupinu padesáti mužů. Jestliže jsem muž Boží, ať sestoupí oheň z nebes a stráví tebe i tvých padesát. Bum, dolů spadne oheň. Stane se to dvakrát. Třetí muž říká „nezabíjejte mě“. Lukáš 9:55:

Ježíš se obrátil a okřikl je: "Nevíte, jakého máte ducha! Syn člověka přece nepřišel zmařit lidské životy, ale spasit je.

Odkazuje se tím Ježíš jen na učedníky nebo i Eliáše? Nějakou dobu jsem si nad tímhle lámal hlavu. Mluví pouze o Eliášovi? Nepochopili jen to, co Eliáš udělal? Nebo vlastně říká, že to, co Eliáš udělal, bylo špatné? Kdo přivedl ten oheň? Odkud přišel?

Chci vám něco přečíst. Touha věků (Desire of Ages), strana 215. Můžete si to přečíst v Matoušovi 11. Odtamtud si můžete přečíst ten příběh. Pojdme chytit jen kontext. Toto je Jan Křtitel. Toto je největší z proroků, který zde mluví. On je ten, kdo řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ Když je Jan ve vězení, posílá Ježíšovi zprávu: „a otázal se ho: „Ty jsi Ten, který má přijít, nebo máme očekávat jiného?“ [Mt 11:3] Cože! Co se to děje s Janem Křtitelem? On pochybuje o tom, zdali je Ježíš pravým Mesiasem. Jak by to u největšího proroka bylo možné, že by pochyboval o Ježíšově mesiášství?

Ellen Whiteová vysvětluje. Touha věků (Desire of Ages), strana 215:

Jan Křtitel stejně jako Spasitelovi učedníci nepochopil podstatu Kristova království.

Ten největší prorok nepochopil podstatu Kristova království. Jak je tohle možné? Čtete dál.

Čekal, že Kristus usedne na Davidův trůn, ale čas plynul a Kristus si žádný nárok na královskou moc nečinil.

On měl špatné chápání Božího charakteru, což mu způsobilo pochybnosti a zmatek.

Hlásal lidu, že se musí splnit Izajášovo proroctví, že je třeba připravit cestu pro Pána. Hory a pahorky se musí snížit, křivé cesty vyrovnat a hrbolaté uhladit. Myslel si, že vrcholy lidské pýchy a moci budou strženy. Poukazoval na Mesiáše, který s vějičkou v ruce důkladně vyčistí své humno, shromáždí pšenici do své stodoly a plevy spálí v neuhasitelném ohni. Stejně jako Eliáš, v jehož duchu a moci přišel k Izraeli, očekával, že Pán se zjeví jako Bůh, který odpovídá ohněm..

Vidíte ten problém? Když si pak přečtete na straně 217, Ellen Whiteová říká, že když se ta zpráva vrátí, Jan Křtitel si to uvědomí a říká, že nakonec Jan Křtitel pochopil, že Kristus nepřišel konat dílo řinčením zbraní, ale aby mluvil k lidem tichounkým hláskem. Nakonec to pochopil. Těsně před svou smrtí obdrží charakter Boha, poté umírá. Co se stane s Eliášem úplně na konci? Co je opravdu zajímavé a mám k tomu několik citátů Ducha proroctví, protože poté, co oheň sestoupil na horu Karmel, Eliáš říká, chopte se jich a on vlastním mečem zmasakroval 850 mužů, ale jakmile to udělal, běží o život. Proč utíká o život? Protože všichni, kdo vezmou meč, tak se budou bát smrti mečem. Tohle je člověk, který zpočátku stál nebojácně.

Duch proroctví říká, že Eliáš vzal na sebe odpovědnost, kterou mu Bůh nedal [1888 489.2], ale existují i jiné citáty, které říkají, že Bůh konal skrze to, co udělal Eliáš, protože Bůh potrestal hřích hříchem. Bůh věděl, co se stane, a nezabránil tomu. Čtete v 1. Královské 18, Bůh říká: Co tady pohledáváš, Eliáši? On říká: tvé proroky zabili mečem, zůstal jsem já sám. Myslíte si, že Eliáš mohl ztratit některé ze svých přátel u Baalových proroků? Myslíte si, že se na to mohl trochu naštvat? Mohla by tohle být část motivu? Je to možné. Takže utíká o život a přijde na horu, a co mu Bůh říká? Veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. A pak ten oheň a co říká? Bůh nebyl v tom ohni. Ale po této události Eliáš říká: „Jestliže jsem muž Boží, ať sestoupí oheň z nebes a stráví tebe i tvých padesát.“ Co to Eliáš dělá? Zapomněl, co Bůh řekl, ale protože tito muži, kteří byli posláni, aby ho zajali, izraelský král poslal své muže k bohu Ekronu. Když tohle uděláte, ztratíte své ochranné ohrazení či plot. Bůh tedy stáhl svoji ochrannou bariéru, a jak víme z Joba 1, je to Satan, který sesílá oheň z nebe a spaluje je.

To proto Ježíš říká: Nevíte, jakého jste ducha. Když to Ježíš říká, on překvapivě myslí ducha Satana. Není to krásné vidět? Takže Eliáš bezprostředně poté, protože pokud o tom přemýšlíte, Eliáš a Jan Křtitel jsou ve vztahu zdroj-kanál, protože Jan Křtitel přichází v duchu a moci Eliáše. Těsně předtím, než Jan Křtitel umírá, ho dostává. Je to rozšíření/zvětšení toho, co se stalo Eliášovi poté, co sestoupil ten oheň? On si začíná uvědomovat, že tohle není Boží charakter, a okamžitě je přenesen do nebe, což znamená, že se jedná o jakousi zkoušku, protože Eliáš a Jan Křtitel představují dvě skupiny Božího lidu na konci věků. Ti, kteří jsou mučeni a ti, kteří jsou vzati ze země, aniž by viděli smrt. Oba, hned na konci, to pochopili. Získají Boží charakter a rozumějí.

Je to mojí modlitbou, jak jsme uvažovali o tomto tématu a přemýšleli jsme o několika bodech, a ano, existuje spousta dalších a je toho ještě víc, o co se můžeme na tomto konkrétním tématu podělit, věřím, že Bůh nám dává tohle poselství. Poslední poselství lásky, které má být dáno světu, aby odhalilo Jeho charakter lásky. Bůh nám to dává, abychom mohli být zapečetěni jménem Otce. Vejdete do toho ochranného ohrazení, abyste byli zachráněni před mečem, hladem a morem.

A když se tímhle rozzuří církev, ony se nás budou snažit zabít a pronásledovat a obviňovat z těch věcí, které přicházejí na zemi, protože zachováváme všechna Boží přikázání, pamatujeme na Mojžíšův zákon se všemi ustanoveními a nařízenými a to zahrnuje i svátky. To je to, co se říká v Exodu 5. Pro mě je to nevyvratitelné postavení, protože jsem si je prostudoval a porovnal Písmo s Písmem. Tuto historii budeme opakovat, proto věřím, že svátky jsou jistým problémem, ale ne tak, jak s nimi zachází mnoho lidí. Zvu vás ke studiu.

Na toto konkrétní téma existuje pět brožur, které máme. *Bohové Egypta jako blesk z nebe*, která hovoří o kamenování. *Golgota v Egyptě*, která hovoří o ranách v Egyptě. *Podivný čin Boží*, který hovoří o tom, co Bůh dělá svým podivným činem? On se otočí stranou. Diskutovali jsme o tom tam. Brožura *Kristův předpotopní kříž*, kde mluvíme o potopě. Doufejme, že zítra se na to můžeme trochu podívat. Další brožura *Odhalení hada v dobytí Kanaánu*. Vím, že musíme pochopit, proč to Bůh jim přikázal, aby všechny ty lidi zmasakrovali a válkou obsadili zemi Kanaán, když to nikdy nebyla touha Boha to udělat. O tom mluvíme v této brožure.

Děkuji za vyslechnutí. Modlím se, aby to bylo pro vás požehnáním a pomohlo to odpovědět na některé otázky. Musím přiznat, že s tímto konkrétním tématem jsem čítával věci a prostě jsem řekl: „Otče, tomuhle zkrátka nerozumím. Prostě tomu nerozumím. Můžeš mi pomoci. Můžeš mi to prosím ukázat?“ Musím to pochopit, protože vím, že Ježíš zjevuje charakter Otce, ale nevidím to ve Starém zákoně a v tomto příběhu, nevidím to. Pak bum, najednou to přijde a já si to zapíšu, napíšu to. Chválím tedy Boha a vím, že když budeme dál prohledávat písma na kolenou, On nám bude dávat v této věci stále jasnější obrysy, abychom mohli hlásat toto poslední poselství lásky.

Je tohle zpráva, kterou by svět rád slyšel? Země bude ozářena slávou Boha a Jeho charakteru, jelikož ty satanovy atributy budou z našeho Otce odstraněny a poté můžeme být na čele zapečetění jménem našeho Otce. Poprosíme teď v modlitbě o tu pečeť?

Náš Otče v nebi, je to taková radost, že můžeme o těchto věcech diskutovat. Když svědomitě studujeme Bibli a *Ducha proroctví*, vidíme tolik míst, které jsme nepochopili, čítávali jsme Písma ve staré smlouvě, viděli jsme v Písmech svou vlastní násilnickou tvář, ale ve světle Kristova charakteru, neboli Toho, jenž je stejný včera, dnes i navždy, vidíme krásný charakter našeho Otce. Toho, který je plný dobra a pravdy a oplývá dobrem, milosrdenstvím a milostí, avšak to v žádném případě neodstraní vinu navštěvující nepravosti otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. A jak hledíme na smrt Krista na kříži, tu spatřujeme smrt bezbožných na konci věků. Jsi spravedlivý otec. Prostě Tě chválím a děkuji Ti za Tvoji čestnost, za Tvoji spravedlnost, za Tvoji pravdivost a Tvé velké milosrdenství a lásku. Modlím se, aby se všichni, kdo uslyší tato slova, aby se radovali z oné pravdy, že Bůh láska jest, a děkujeme Ti, Otče, ve jménu Ježíše. Amen.